Quarto dico ꝙ xp̄s dedit nobiſ
hodie exēplum vocacōis in ſecre
toꝝ reuelacōe ⁊ p̄dicacōe Reue
lauit eis tria ſacreta Nā videm⁹
in naturalibꝫ ꝙ ſunt pauci dn̄i q̄
ſua ſecreta reuelant ſeruiſ ſuis. ſꝫ
xp̄s dixit ad diſcip̄los Jam vos
nō dicā ſuos ſꝫ amicos: q2 neſcit
ſeruus q̄d faciat ſuus dn̄s. ſꝫ ego
q̄ſi amic⁹ reuelo vob̄ et predico
tria ſecreta P̄mo mortē meā. q̄a
exiui a prē ⁊ veni in mūdū ⁊ iteꝝ
relinq̄ mūdum ⁊ vado ad prēm.
Itē ego aīam meā pono pro vob̄
Nā hodie tradar ī man⁹ pccōꝝ
in mortē et vnus vr̄m me tradet.
Ex h̄ ceperunt triſtari. Tunc ait
Triſticia īpleuit cor vr̄m ſꝫ expe
dit vob̄ vt ego vadā vob̄ parare
locū ⁊ vrā triſticia vertet̄ in gau
diū   Sc̄d̄o predixit eis ſecretū
et velut amicis ſupnā remunera-
tionē ne deſperarēt dicēs Vos āt
ſedebitis ſup ſedes iudicātes. xij.
tribꝫ iſrl̄. q̄a ipſi credē noluerūt
ꝙuis ſig̃ diuſa viderūt   Tercīo
dixit eis eoꝝ diſpſionē. Vn̄ dixit
eis ſcp̄tum ē. Percutiā paſtorē: ⁊
diſpgent̄ oues gregiſ Huius āt
diſperſioiſ ⁊ ſecretoꝝ reuelacōis
legim⁹ figurā. iij. Reg̃. xix. ꝙ ieza
bel dn̄a regioniſ iudeoꝝ peſſima
eāt miſitqꝫ nūcios ⁊ iuſſit īnficē
pphās dn̄i eo ꝙ dixerīt veritatē
Tūc helyaſ fugit ī deſertū ⁊ req̄
euit ſb̄ iunipero. ⁊ petiuit vt mo
reret̄: ⁊ obdormiuit ibi in amari
tudīe aīe ſue. Venit ergo āgelus
dn̄i portās ſibi panē ⁊ aquā ⁊ ſu
ſcitauit eum. di. Surge ⁊ comede:
grandis tibi reſtat via Qui ſur-
gēs comedit ⁊ bibit ⁊ ambulauit
in fortidīe cibi illi⁹ vſqꝫ ad mon
tem dn̄i. Et ibi dn̄s ſecreta ſua ſi
bi reuelauit: ꝙ vellet in breui in
curru igneo eū in padiſū p āge-
los ducē. ⁊ ibi vſqꝫ ad diē iudicij
naturalr̄ viuē ⁊ tpe antexp̄i debe
ret predicaē Ita ſpūalr̄ criſt⁹ pre
dixit ſuis diſcipul̄ triſticiā ⁊ ciba
uit eos pane vite ⁊ ſecreta eiſ re
uelauit: vt p illas reuelacōes ſe
cretoꝝ eos confortaret. Ita ⁊ nos
debem⁹ facē. Dum eīn iuſtus hō
fugit mortē aīe p pcc̄i deteſtatio
nē et req̄eſcit ſub iunipero pn̄e.
q2 iuniper⁹ ē acut⁹ Et excitatus
dīna īſpiracōe debꝫ ſurgē ex pcc̄i
pigricacōe ⁊ refici pane celeſti. ⁊
potari aq̄ tribulacōis et lacīmaꝝ
effuſioiſ Et in fortitudīe illi⁹ cibi
pueīet ad montē dei vite etnē. ſic
ſci apl̄i Montē in q̄ bn̄placitū ē
deo hitaē in eo. vt dt p̄s. De iſto
pane celico q̄ hodie apl̄i fuerīt re
creati ait ber. O ſcē panis q̄ nos
ſemp reficiſ ⁊ nunq̄ꝫ in te deficis.
q̄ comederis q̄tidie ⁊ īteger ſemp
manes. illuīa me. conforta me. ſci
fica me. vas cordis mei de mali-
cia euacua: et illud reple dei grā
Ergo quo ad thema. Exēplum
dedi vobis ⁊c̄.

Sequit̄ ſermo de paſſiōe dn̄i
q̄ collcūs ē ex li. iacobi de voragie

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ciens iħs φ iam oĩa ↄſu
mata ſũt vt ↄſumaret̃ ſcꝑ
tura: dixit. Sitio· Illi g°
ſpõgiã plenã aceto yſopo circũpo
nentes obtulerũt ori eiꝰ Cũ ergo
accepiſſꝫ iħus acetũ dixit· Conſũ
matũ ẽ· ⁊ icłinato capite tradidit
ſpũm Ioħ· xix· Xp̃us in vita ſua
iudeiˢ dedeãt mł̃ta documẽta· exhi
buerat mł̃ta ſc̃itatiˢ exẽpla· ↄtule
rat mł̃ta bñficia atqꝫ miracła. Sꝫ
hodie miſeri iudei ꝓ documentis
dederũt xp̃õ dura v̓ba· ꝓ exẽplis
dederũt duriora verbera. pro bñfi
cijs dederũt ſibi duriſſima crucis
tormẽta Nõ ĩſtabat niſi vna pe
na· ſ· vt ip̃m felle cũ aceto potarẽt
ſic̃ auctoitate ſup̃ dc̃ã d̓r In qua
quidẽ auctoitate tria ponũtur ex
p̃te xp̃i. ⁊ vnũ ex p̃te iudoꝝ Nã
ex p̃te xp̃i p̓mo ponit̃ eiꝰ feruẽs
caritas cũ d̓r Sitio Scd̓o ↄſũma
tionis v̓itas cũ ſubdit Cõſũmatũ
eſt Tercio mag̃ pietas cũ d̓r In
cłiato capite tradidit ſpm̃ Q̃rto
ex p̃te iudeoꝝ mag̃ crudelitas in
ħ φ ibi porrexerũt acetũ ad bibẽ
dũ Circa p̓mũ notandũ eſt: φ
in ħ φ xp̃c dixit Sitio: eiꝰ feruẽs
caritas notat̃ Nõ em̃ ſitiebat ali
quẽ liquorẽ Bern̄· Sitio ait xp̃s:
nõ doleo O dñe q̃d ſitis? Fidẽ veſ
trã· ſalutẽ vr̃ãm· gaudiũ veſtrum
plus aĩaꝝ vr̃arum p̓ditio· q̃ͥ cor
poris mei cruciatus me tenet Et
ſi nõ mei: ſaltẽ vr̃i miſeremĩ Iſta
autẽ xp̃i caritas triplicit̃ incenſa
oẽs alios amores ſuperat ⁊ excel
lit ſcꝫ amorẽ naturalẽ· mr̃imonia
lem· ſocialẽ et aĩalem· Amor na⸗
turał̃ eſt q̃ eſt int̃ prẽm ſeu mrẽm
et filiũ· ⁊ iſtũ amorẽ amor xp̃i ex
cellit. Nulla em̃ mr̃ filiũ ſuũ intã
tum dilexit: inq̃ntũ xp̃s nos ho⸗
die amauit Yſa. xlix. Nunq̃d p̃t
mulier ĩfantẽ ſuũ obliuiſci vt nõ
miſereat̃ filio vteri ſui Et ſi illa
oblita fueit ego nõ obliuiſcar tui
Ecce in manibꝫ meis deſcripſi te
vt ſim memor tui corã ocuł̃ meis
ſemp̱ Nunq̃ͥ fuit aliq̃ mat̃· que
filiũ ſuũ intantũ diligeret: vt no
men ſuũ in manibꝫ pingi vel ſcri⸗
bi facẽt vt ſic die et nocte memo
riam eius haberet Criſtus autẽ
in manibꝫ ſuis die ac nocte ſcrip
tos nos portat vt ſp̱ memoriam
nr̃i habeat Et illa ſcꝑtuã nõ fuit
fc̃ã cũ calamo vel atramẽto: vel in
p̃gameno Sꝫ calami fuerũt acu
tiſſimi claui: atramentũ eius ſan⸗
guis p̃ciosus· ſcꝑtoreˢ iudei p̓uſi·
p̃gamenũ caro manuũ Secundo
excellit amorẽ matrimonialẽ qui
eſt inter virũ et vxorẽ Et hoc in
duobꝫ Primo in hoc ſi vxor for⸗
nicatur vlterius nõ recipitur ſed
aĩe noſtre iheſum criſtũ ſpõſum
deſerũt· et diabolo adultero ↄſen
tiũt· xp̃s eas penitẽteˢ recipit Et
ideo in cruce manꝰ extẽſas tenet
ad inuendũ φ peccãres ad ſe reu̓
tentes ꝓtinꝰ amplexat̃ Iħe. iij.
vulgo d̓r Si dimiſerit vir vxorẽ
ſuã et recedẽs ab ea duxeit alterã

nūquid reūtet ad eū vltra· Nū-
quid nō polluta ⁊ ɔtaminata erit
mulier illa? Tu aūt fornicata es
cū amatoribꝰ mltis tn̄ ad me reū
tere ⁊ ego ſuſcipiam te dicit dn̄s

Scd̄o amor xp̄i excellit amorē
mrimonialē in h̄ ꝙ dicit. Si eſſet
aliq̄ vxor q̄ maculas in facie vel
corpe hrēt et nō poſſ̄ ab illis ma
culis emūdari niſi vir vulnerari ſe
facēt ⁊ in ſuo ſanguine vxor bal
nearet: non eſt aliq̄s vir q̄ vxorē
ſuā tm̄ diligēt ꝙ iſta ſuſtinē va-
leret Aīe etem̄ noſtre erāt plene
macul̄. et ideo xp̄s in q̄nqꝫ ptibꝰ
vulnerari voluit et ſanguinē ſuū
fudit in q̄ ſponſa ſe balneauit et
ab oībꝰ macul̄ mundata fuit Et
hoc eſt qd̄ dicit Ephe·v· Viri di
ligite vxores vr̄as queadmodū
xp̄s ecc̄am. et tradidit ſemetipſū
pro ea: vt illā ſc̄ificaret mundās
eā lauachro aque in v̄bo vite. vt
exhiberet ſibiipſi gl̄oſam ecc̄am
nō hn̄tem maculā ſiue rugā aut
aliqd̄ huiōi: ſ̄ vt ſit ſc̄ā et imacu-
lata Tercio amor xp̄i excellit
amorē ſocialem q̄ eſt int̄ amicos
Nullus hō iueniret q̄ vellet mori
p amico q̄ntumcūqꝫ iuſto ſ̄ pro
amico bono. i. ſimplici fideli et in
nocēter diſpoſito forſitan q̄s ſe
morti exponeret· Nos nō eramꝰ
iuſti: nec eramꝰ boni: ſ̄ ipij et dei
inimici· et tn̄ xp̄s pro nob̄ voluit
mori ⁊ h̄ eſt qd̄ dr̄ ad Roma·v·
Cū adhuc eſſemꝰ īfirmi: xp̄c pro
ipijs mortuus eſt. Poteſt tn̄ dici
ꝙ xp̄us habebat vnicū filiū·ſ·ge
nus humanū· Vt ergo xp̄s inter
iuſtos pacē facerꝫ: mediatorē ſe
itēpoſuit Thimo·ij· Vnꝰ eſt me
diator dei et hoim̄ hō xp̄s· Jhe-
ſus q̄ dedit ſemetipſū redēptorē
p nob̄· Sepe āt ɔtingit ꝙ aliq̄s
q̄nqꝫ ſe int̄ duos rixātes interpo
nit ab vtroqꝫ vulnerādꝰ Sꝫ xp̄s
vulneātꝰ a prē. Yſaye. liij. Prop
ter ſcelus p̄pli mei percuſſi eū· Vul
neratur etiā ab hoīe· Zacharie·
xiij. Hijs plagatus ſū in domo q̄
diligebāt me Quarto vero amor
dn̄i nr̄i iheſu xp̄i excellit amorē
aīalem q̄ eſt int̄ animā ⁊ corpus
Anima eī intantū corpus dili-
git ꝙ ab eo ſepari rennuit ⁊ oēm
leſionē corpis vitat ⁊ fugit Aīa
āt dn̄i nr̄i iheſu xp̄i intantū aīas
dilexit ꝙ ſcꝫ a corpe ſuo pro nr̄a
ſalute ſeparari voluit Johāīs·x·
Animā meā pono pro ouibus
meis Intantū dilexit ꝙ paſſus ē
corpus ſuū in q̄nqꝫ ptibꝰ cū mlta
leticia lacerari vt p̄cij nrē redēp
tiōis abūdant effluēt. Vn̄ in pſo
na ſua dt̄ p̄pha· Cōſcidiſti ſaccū
meū et circūdediſti me leticia·

Scd̄o ponit ɔſūmacōis veri-
tas· Conſūmataqꝫ et ɔpleta fue
rūt oīa q̄ dc̄a fuerūt de natiuitate
ſua· de ſua ɔūſacōe· et de ſua paſ
ſione· Hodie quoqꝫ conſūmatū
fuit corpus ſuū et ſanguis ſuus
Corpus quidē ſuum conſūmatū
fuit· quia omnia oſſa ſua appare
bant et dinumerari poterāt· pſ̄·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dinuauerūt oīa oſſa mea· Nec mirꝫ ſi corp⁹ ei⁹ ſic fuit ↄſūmatū· qꝛ fuit trib⁹ diſciplinis ḡuiſſimis flagellatū Eſt em̄ q̄dā diſciplina q̄ fit v̄gis ⁊ iſta ē fortis: q̄a carnē frāgit· Eſt alia q̄ fit cū ſpinis du⸗tis ⁊ acutis ⁊ iſta ē fortior· q̄a vſ ad oſſa pforā° ptigit. Eſt āt alia q̄ fit cū ferreis inſtrumētis· ⁊ iſta eſt fortiſſima. qꝛ aīam a corpe excutit Iſta triplici diſciplīa fuit corpus xp̄i flagellatū· ⁊ ideo totalit̄ ↄſūptū P̄mo em̄ fuit flagellatus v̄gis ſeu funib⁹ nodoſis: qn̄· ſ· pylatus ip̄m ad colūpnā ligai ⁊ flagellari fecit et tal̄ flagellatio totū corp⁹ vulnerauit· Sc̄do fuit fla⸗gellat⁹ cū ſpinis duris et acutis coronat⁹ ⁊ iſta tal̄ flagellatio vſqꝫ ad os capit̄ ⁊ vſqꝫ ad cerebꝝ puenit· Et ſ̄m crib· Mille pūctis ei⁹ caput īpleuit. Et ſi dicat̄ ꝙ videt̄ īpoſſibile ꝙ ſpine os capitis tā dure potuerūt pforarē Verꝫ eſt ſ̄m naturā ſꝫ nō ſ̄m volūtatē dīnaꝫ Nec ē ↄtrariū ei qđ dicit̄ iob. xix Os nō ↄminuetis ex eo· q̄a os capitis nō fuit ↄmiutū licꝫ fuit pforatū· Tercio fuit flagellat⁹ cū inſtrumētis ferreis. i. cū clauis acutis Et iſta tal̄ flagellatio aīam excuſſit a corpe Math· xxvij· Ihs clamās voce mag̃ pre nimio do⸗lore clauoꝝ emiſit ſpm̄ Sc̄do ei⁹ ſāguis fuit conſūmat⁹· q̄a tot⁹ a corpe euacuat⁹. Oīa ei opa fecit de⁹ in nūo· pōdē et mēſura vt habet̄ ſap· xi. excepto ope nr̄e redēptionis Ibi em̄ nō ſeruauit nūm: vt ꝙ vnā vel duas guttas ſāguinis fūderet cū vna ſola ſufficeret Nō ſeruauit pondus vt. ſ. vnā librā vel vnā vnciā fūderet· nō ſeruauit mēſurā: vt· ſ· vnū calicē mēſuraret: ſꝫ totū dedit· totū fudit. Vn̄ ps· Copioſa apud eū redēptio· Ber· Proſus copioſa· qꝛ nō gutta ſanguinis: ſꝫ vnda flumīs p quinqꝫ ptes corpis emanauit

Tercio oſtenditur magna cōpaſſio ⁊ mḡna pietas in hoc qđ dicit̄. Inclinato capite tradidit ſpiritū Magna quidē impietas: q̄a iudei ſpūm criſti ab ei⁹ corpe violent̄ cū mltis ſupplicijs expulerūt· ps· Vim faciebāt q̄ q̄rebāt animā meā Ex ꝫ aūt qđ dr̄. inclinato capite tradidit ſpūm: q̄dā voluerūt aīam p̄ncipalē ſedē ha⸗bere in capite· Super hoc tamen inter ſapiētes fuerunt q̄tuor opiniones Quidā ei dixerūt animā eē in corpe· et propt̄ auctoritatē illā q̄ dicitur geneſi· ij· de creatio⸗ne hominis Inſpirauit in faciem ei⁹ ſpiraculū vite. Iſta em̄ inſpirātio vite nihil aliud fuit ꝙ anime infuſio· Alij dixerūt ipſam eē in corde et ꝫ propt̄ auctoritatē illā math. xv. De corde exeūt cogitationes· Q⁹ em̄ cogitacōes exeunt abſit niſi exeant ab anima: Iheroni· in epl̄a ad fabiolā Q̄d p̄ncipale hoīs ī aīa quā plato ī cerebro: xp̄c eē in corde mōſtrat Alij dixerunt ipſam eſſe in ſanguine

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et propt̃ illud qđ dr̃ leui. xvij.
Aĩa oĩs carnis in ſanguine eſt.
Alij ipſam eẽ in corpe et in q̃libꝫ
pte totã Et h̃ propt̃ illđ .ij. reg.
i. Adhuc tota aĩa mea eſt in me
metipſo in corpe meo Judei vero
volẽtes animã xp̃i cruciare videñ-
tur iſtas q̃tuor opiniones ſaltẽ
ipõ facto ſciuiſſe. Primo eñ ipſã
animam cruciauerunt in capite
qando fuit ſpinis coronatꝰ. An
ſelmus Coronatus incedit: h̃ ipẽ
ſua cruciatus eſt corona. qꝛ mille
punctis eius p̃ciosiſſimũ verticẽ
vulnerauit Scđo ipſam crucia-
uerũt in corde. quia ſi fuit iuxta
cor: in latẽ vulneratꝰ ẽ. vt ſi forte
aĩma remanſiſſꝫ cruciatũ ſentiret
Verũtamẽ cũ triplex ſit amor ſcꝫ
ſermonis. cordis ꝛ opis: tũc qñ
oſtẽdit nob̃ amorẽ ſermonis fuit
in ſapiẽti p̃dicacõe. amorẽ opis
in miracloꝝ exhibicõe Nõ reſta
bat niſi oſtẽderet amorẽ cordis
quẽ oſtendit in lateris apertiõe
Bern. Clauus penetrãs clauus
reſerans factus eſt m̃ ꝙ videam p
foramen. clamat clauus. clamat
vulnus ꝙ vere deꝰ ſit in xp̃o recõ
filians ſibi Tercõ cruciauerũt
eius animã in ſanguĩe: qñ ſcꝫ cũ
clauis acutis eiꝰ neruos aperue
runt et totũ ſanguinẽ cũ doloĩbꝫ
extraxerũt ita ꝙ corpus eius in
cruce remãſit aridum ſicˀ lignum
Vñ p̃s. Aruit tanq̃ teſta virtus
mea Idẽ. Oſſa mea ſicut cremiũ
aruerũt Et aſſilatur xp̃e corpus
ſuum teſte et cremio Nã teſta q̃
p̃us fuerãt huĩda. poſtmodũ ab
igne fcã eſt arida Simil̃r cremiũ
eſt lardum aduſtũ a q̃ ſcꝫ oĩs pi-
guedo receſſit. Corpus ergo xp̃i
in cruce fuit ſicut teſta q̃ ab oĩbꝫ
ſuis humoribꝫ fuit exſiccata Et
fuit ſicut cremiũ: qꝛ ſanguĩe ſuo
preciosiſſimo fuit euacuatum
Q̃rto vero afflixerunt ipſi iudei
animã dñi nr̃i ihũ xp̃i a toto cor
pore. qꝛ a planta pedis vſqꝫ ad
verticẽ nõ fuit in eo ſanitas Cru-
ciatus eñ fuit in toto corpoẽ In
pte ſup̃ma fuit ſpinis coronatus
In media fuit ad columnã liga-
tus et flagellatus In infima fuit
pedibꝫ pforatus vbi ſenſit mag
num dolorẽ. qꝛ locus erat neruo
ſus. ꝛ qꝛ vnus pes ſup aliũ poſi
tus. et q̃a groſſis clauis pforatꝰ
et q̃a innitebatꝰ clauatis pedibꝫ
totũ corpus Quarto ponitur ex
parte iudeoꝝ mag̃ peruſitas in
eo ꝙ os criſti aceto potauerunt.
Due ing̃ne ruſticitates hodie ori
criſti fcẽ fuerunt Vna eſt qñ ſibi
acetũ dederunt bibere Scđa qñ
iudas ore ſuo turpiſſimo os xp̃i
ſcĩſſimũ oſculari preſũpſit Iſtaꝫ
duas ruſticitates hodie mlti ad
huc faciunt ori xp̃i Quidã ei ad
huc dant ſibi acetũ. i. opera acer
ba Ps̃ Exacerbauerũt dñm pec
catores. cũ eñ deberẽt dare vinũ
ſuaue. i. opeã bona ꝛ deo placita
dant ſibi acetum. i. opera acerba
Ihẽ. v Expectaui. vt facẽt vuas

et fecit labruſcas. Secundo ſunt
quidā q̄ cū iuda os xp̄i oſculant᷑
Quatuor ei pſone xp̄m oſculate
ſūt. Nā ip̄m oſculata fuit mr̄ eiꝰ.
qꝫ qn̄ eū infantē in brachijs ſuis
baiulauit: ſepe ipſū oſculabat᷑ ⁊
h̄ in ſignū amoris. Oſculatꝰ etiā
fuit ipſū ſymeon qn̄. ſ. ipſū in vl-
nas ſuas ſūpſit Illud oſculū fuit
in ſignū reuerētie vł deuocōis. ſic
ſi q̄s manus vł pedes pape oſcu
latur. Oſculata etiā fuit eū maia
magdalena. ⁊ h̄ in ſignum recōſi
liacōis ſic qn̄ inimici ad pacē ve
niūt: ſe mutuo oſculant᷑. Oſcula
tus ec̄ fuit eum iudas. et h̄ in ſig
num ꝓdicōis. ſicut et ioab oſcu
latꝰ ē amaſan. vt habet᷑. ij. Re. ij.
Quicūqꝫ ergo xp̄m oſculabit᷑:
videat q̄lr̄ eum oſculet᷑. Ille ei q̄
nullum habꝫ odiū vel rancorē: ſꝫ
ad deū et ꝓximū habꝫ ſincerum
amorē: oſculat᷑ eum cū mr̄e. Ille
q̄ ad xp̄i paſſionē multa reuerē-
tia et deuocōe et lacimaꝝ effuſiōe
afficit᷑: oſculat᷑ eum cū ſymeone.
Ille q̄ priꝰ erat deo inimicus et in
iſta. xl. eſt ſibi recōſiliatꝰ: oſcula
tur eū cū maria magdalena Ille
q̄ hodie oſculat᷑ crucifixū: et etiā
cū ipſo epulat᷑. et poſt paſcha ad
pctā reūtit᷑: oſculat᷑ eum cū iuda
ꝓditore Mag̃ eīm ꝓditio eſt ho
die xp̄o oſculū dare. et in paſcha
cū ipſo comedē. ⁊ poſtea de domo
corpiꝰ ſui xp̄m expellē. ⁊ inimicū
ſibi capitalē. i. demonē in cor ſuū
itroducē Talibꝰ p̄t dicē xp̄s qd̉

dr̄ in pſalmo. Tu vero hō vnani
mis dux meꝰ et notus meus qui
ſiml' mecū dulces cibos capiebas
in domo dei ambulauimꝰ cū con-
ſenſu. Veniat mors ſup illos et
deſcendāt in infernum viuētes:.

Sermo de paſſione

Sermo. xxv.

Inſpice et fac ſcd̄m exē-
plar qd̉ tibi in mōte mō
ſtratū eſt. Exo. xxv. Xp̄s
eſt tanq̄ liber exēplaris ad cuius
exēplar totā vitā nr̄ām deducē de
bemus et ipſam corrigē. Eccl̄a q̄ꝫ
officia ſua ⁊ obſeruātiaſ ſuas ab
iſto libro extraxit Maxime āt in
hac die eccl̄a in officio mlta miſte
ria facit q̄ ab iſto libro exēplauit
Et ideo adducit᷑ ſupdc̄m v̄bum
dei priꝰ eccl̄am alloqntis ⁊ dicētis
Inſpice ⁊ fac ſc̄m exēplar qd̉ tibi
in monte mōſtratū eſt. Videamꝰ
ergo q̄ ſunt illa miſteria q̄ hodie
eccl̄a facit ⁊ q̄ ex iſto libro exēpla
uit Pmū eſt q altaria ſūt denu
data. Altarē q̄dē eſt xp̄s q̄ hodie
ſuis veſtibꝰ fuit denudatus Ha-
bebat ei xp̄c tria gn̄a veſtimētoꝝ
Primo habebat veſtes matiales
q̄s ferebat ſic alij hoīes. Iſtis fu
it denudatꝰ Pſ. Diuiſerunt ſibi
veſtimēta mea. Habebat āt alid̉
veſtimentū. ſ. corpus ꝓpriū Iſto
veſtimēto aīa xp̄i hodie fuit expo
liata et corpe ſuo denudata. Io.
xix. Inclinato capite tradit ſpūm.
Habebat āt veſteſ ſpūales id eſt
ipōs apl'os qui xp̄um q̄dāmodo